

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 lutego 2021 r. – RFA International LP / Komisja Europejska
(Sprawa C-56/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Dumping – Przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Rosji – Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 – Artykuł 11 ust. 9 i 10 – Oddalenie wniosków o zwrot uiszczonych cel antydumpingowych – Konstruowana cena eksportowa – Ocena odzwierciedlenia cel antydumpingowych w cenach odsprzedaży i dalszych cenach sprzedaży w Unii Europejskiej – Obowiązek stosowania tej samej metody co w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia cła antydumpingowego – Zmiana okoliczności – Odliczenie uiszczonych cel antydumpingowych – Istotne dowody]

(2021/C 128/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: RFA International LP (przedstawiciele: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova, E. Borovikov, avocats, N. Tuominen, avocată i D. O’Keeffe, solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J.-F. Brakeland, A. Demeneix i P. Němečková, a następnie J.-F. Brakeland i P. Němečková, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) RFA International LP zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 lutego 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State, Grondwettelijk Hof – Belgia) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19) / Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

(Sprawy połączone C-407/19 i C-471/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 45 TFUE – Swobodny przepływ pracowników – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Artykuł 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Wykonywanie działalności portowej – Pracownicy portowi – Dostęp do zawodu i zatrudnienie – Zasady uznawania pracowników portowych – Pracownicy portowi niewłączeni do kontyngentu pracowników przewidzianego przez przepisy krajowe – Ograniczenie do czasu trwania umowy o pracę – Mobilność pracowników portowych między strefami portowymi – Pracownicy wykonujący pracę logistyczną – Certyfikat bezpieczeństwa – Nadrzędne względy interesu ogólnego – Bezpieczeństwo w strefach portowych – Ochrona pracowników – Proporcjonalność]

(2021/C 128/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sądy odsyłające

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Strony przeciwne: Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

przy udziale: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVBG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zobowiązuje osoby lub przedsiębiorstwa zamierzające wykonywać w strefach portowych działalność portową, w tym działalność inną niż załadunek i rozładunek statków w ścisłym znaczeniu, do korzystania wyłącznie z pracowników portowych, którzy zostali uznani za takich zgodnie z warunkami i zasadami ustanowionymi na podstawie owego uregulowania, o ile owe warunki i zasady z jednej strony opierają się na kryteriach, które są obiektywne, niedyskryminacyjne, uprzednio znane i które umożliwiają pracownikom portowym z innych państw członkowskich wykazanie, że w swoim państwie pochodzenia spełniają oni wymogi równoważne z wymogami stosowanymi wobec krajowych pracowników portowych, a z drugiej strony nie prowadzą do utworzenia ograniczonego kontyngentu pracowników mogących podlegać takiemu uznaniu.
- 2) Artykuły 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego:
 - uznawanie pracowników portowych należy do komitetu administracyjnego, złożonego parytetowo z członków wyznaczanych przez organizacje pracodawców i organizacje pracowników;
 - komitet ten, uwzględniając zapotrzebowanie na siłę roboczą, decyduje również o tym, czy uznani pracownicy powinni zostać włączeni do kontyngentu pracowników portowych, przy czym okres uznania pracowników portowych niewłączonych do owego kontyngentu jest ograniczony do czasu trwania ich umowy o pracę, w związku z czym za każdym razem, gdy zawierają oni nową umowę o pracę, konieczne jest wszczęcie ponownego postępowania w przedmiocie uznania;
 - nie przewiduje się maksymalnego terminu, w którym komitet ten powinien podjąć decyzję.
- 3) Artykuły 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym uznanie pracownika za pracownika portowego uzależnione jest od spełnienia wymienionych poniżej wymogów, chyba że pracownik ten może wykazać, że w innym państwie członkowskim spełnia wymogi równoważne:
 - pracownik musi zostać uznany za zdolnego pod względem medycznym do wykonywania pracy portowej przez zewnętrzną instytucję ds. prewencji i ochrony w miejscu pracy, do której przynależy organizacja, do której obowiązkowo powinni przystąpić wszyscy pracodawcy działający w danej strefie portowej;
 - pracownik musi pomyślnie przejść testy psychotechniczne przeprowadzane przez organ wyznaczony do tego celu przez ową organizację pracodawców;
 - pracownik musi odbyć trzytygodniowe szkolenie przygotowawcze z zakresu bezpieczeństwa w miejscu pracy, którego celem jest także uzyskanie kwalifikacji zawodowych;
 - pracownik musi uzyskać pozytywny wynik na egzaminie końcowym,
 - o ile zadania powierzone organizacji pracodawców, a ewentualnie także związkom zawodowym uznanych pracowników portowych, w zakresie wyznaczania organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie takich badań, testów lub egzaminów nie podważają przejrzystości, obiektywności i bezstronności owych badań, testów lub egzaminów.
- 4) Artykuły 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego pracownicy portowi uznani za takich zgodnie z systemem prawnym, który miał wobec nich zastosowanie przed wejściem w życie owego uregulowania, zachowują status uznanych pracowników portowych i zostają włączeni do przewidzianego przez wspomniane uregulowanie kontyngentu pracowników portowych.
- 5) Artykuły 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że przeniesienie pracownika portowego do kontyngentu pracowników właściwego dla strefy portowej innej niż ta, w której pracownik ten uzyskał uznanie, podlega warunkom i zasadom określonym w drodze układu zbiorowego pracy, o ile owe warunki i zasady są niezbędne i proporcjonalne w świetle celu polegającego na zapewnieniu bezpieczeństwa w każdej strefie portowej, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

- 6) Artykuły 45, 49 i 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że pracownicy logistyczni muszą posiadać „certyfikat bezpieczeństwa” wydawany po okazaniu ich dowodu tożsamości i umowy o pracę oraz że zasady wydawania tego certyfikatu i procedurę, jaką należy przejść w celu jego uzyskania, określa układ zbiorowy pracy, o ile warunki wydania takiego certyfikatu są niezbędne i proporcjonalne w stosunku do celu polegającego na zagwarantowaniu bezpieczeństwa w strefach portowych, a procedura, jaką należy przejść w celu jego uzyskania, nie wiąże się z niezasadnionymi i nieproporcjonalnymi obciążeniami administracyjnymi.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.
Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 11 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Irlandia) – postępowanie karne przeciwko K.M.

(Sprawa C-77/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rybołówstwa – Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 – System kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa – Wykorzystanie na pokładzie statku rybackiego urządzenia umożliwiającego automatyczne sortowanie ryb ze względu na rozmiar – Artykuł 89 – Środki zapewniające przestrzeganie przepisów – Artykuł 90 – Sankcje karne – Zasada proporcjonalności]

(2021/C 128/05)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strona w głównym postępowaniu karnym

K.M.

przy udziale: Director of Public Prosecutions

Sentencja

Artykuły 89 i 90 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006, w świetle zasady proporcjonalności ustanowionej w art. 49 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy – z zastrzeżeniem ustaleń, których dokonanie jest zadaniem sądu odsyłającego – interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisowi prawa krajowego, który w ramach sankcji za naruszenie art. 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 227/2013, przewiduje nie tylko nałożenie grzywny, ale również bezwzględny przepadek znalezionych na pokładzie danego statku połowów oraz zakazanych lub niespełniających przewidzianych prawem kryteriów narzędzi połowowych.

(¹) Dz.U. C 137 z 27.4.2020.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 10 czerwca 2020 w sprawie T-83/19 AL / Komisja, wniesione w dniu 31 lipca 2020 r. przez AL

(Sprawa C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: AL (przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Blot, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska